

VITOROG 2014

IZVEŠTAJ SA AKCIJE

Mesto izleta: Vitorog BIH

Datum: 25.-27. juli 2014.god.

Organizacija: PSD Poštar Novi Sad

Učesnika: 13

Osvojeni vrhovi: Mali 1744m I Veliki Vitorog 1906m

Vodja puta: Stojanka Vukov

U dogovoreno vreme krenuli put Sipova i vrhova Vitoroga. Put je poduzi vise od 400km a za nas putnike se svakog sata produzavao te je uvek u sali bilo jos 200 km do odredista kao da se Sipovo udaljavalo od nas. Sala I dosetki nije nedostajalo usput .Jedna od njih je I u nazivu naseg motela. Naime, u programu je stajalo da se zove Terijer. Svima je bilo cudno odkud terijeri u Bosni a kad je domacin javio da u Sipovu pitamo za motel Tetrijež smeh se prolomio autobusom I svima je bilo logično da je kraj poznat po tetrebu a ne terijeru. Konacno, stigismo. Smestili smo se u vrlo lepe, komforne sobe da odmorimo od poduzeg puta I budemo spremni za napore koji nas cekaju ujutro rano.

U rano maglovito jutro vec u 6 h krenuli smo predvodjeni lokalnim vodicem clanom PSD Vitorog autobusom ka selu Semanovci gde je nas start za uspon na Vitorog koji je odatle udaljen vise od 12 km a visinska razlika oko 700m. Na prvim livadama pokraj sela cula su se zvona kojima su nas dobroćudne krave ispracale na put pozirajući vrlo strpljivo pred nasim foto aparatima. Uputili smo se kamenitim putem koji zalazi u sumu cetinara gde su nas ocekivali prvi darovi prirode-divlje jagode. Suma je puna I divljih malina ali na nasu zalost – nedozrelih. Posle uspona kroz sumu sledile su zaravni sa bujnim livadama prepunim raznobojnog cveca, lekovitog bilja I zrelih borovnica. Opet smo se pocastili, nabrali kantariona, majcine dusice, hajdučke trave te fotografisali I nastavili na vrlo tesku deonicu preko “ploca” kako ih zove nas vodic Mladen. To su kamene gromade na kraskom terenu prepune pukotina. Jos dva manja uspona jos dve livade I osvojili smo SVI Mali Vitorog, vrh od 1744m .

Posle zasluženog odmora na suncu krenuli smo dalje ali neki od planinara su nazalost morali tu da ostanu-manjak kondicije, grcevi u nogama primorali su ih da se vrate. Nas 10 nastavili smo dalje ka Velikom Vitorogu. Livade pune mirisa I boja I vidici koji su se otvarali sa svih strana ucinili su da ovaj uspon bude potpun dozivljaj. Izasli smo na vrh koji iznosi 1906m gde se nalaze napusteni vojni objekti . Sa ovog mesta videli smo na juznoj strani Kupres, te mocnu gromadu planine Cincar koja nam je zaklonila Jadransko more, Glamocko polje, a na zapadu planinu Klekovacu. Sipovo se scurilo izmedju sumovitih brda u pravcu severo-istoka.

Ali nase uzivanje nije dugo trajalo. Sivo-crni oblaci nadvili su se nad Glamocko polje a vetar ih je poterao prema nama. U zurbi napustamo vrh, fotografisemo nevreme dok je jos daleko a mnogima je laknulo jer je sunce ostavilo crvene tragove na njihovoj kozi. Kisa nas je sustigla. Vadimo kabanice, isključujemo mobilne telefone I cekamo da protutnji preko nas. Srecom nije bila ni strasna ni obilna ni dugotrajna te nastavljamo dalje. Skracujemo put izbegavajući ponovni uspon na Mali Vitorog. Krecemo se stranom planine po zamisljenoj izohipsi I stizemo do sume. Tu kisa pocinje da pada, sve upornije te se krecemo putem, sto znaci jos dodatnih 4 km pesacenja do sela sto je ukupno oko 30km. Idemo zurno da pre mraka stignemo na toplu veceru po dogovoru sa gostoljubivim domacinom – nasim zetom (supruga mu je iz Sr.Kamenice). Vrhunsko jelo ispod saca odusevilo je sve nas. Nema reci da se opise taj njihov specijalitet- jednostavno treba otici I probati. Zadovoljni I siti otisli smo na spavanje.

Nedeljno jutro je osvanulo bez kise, pa smo po programu krenuli peske najpre na Janjske otoke. To je jedna od 7 reka koje presecaju Sipovo. Pocinje kao razliveni potok koji tece vrlo neobicno- kroz sumu, ili suma raste iz potoka, kako vam volja. A onda se sva ta voda slije neobicnom snagom kroz uski strmi kanjon stvarajući mnoge vodopade sve vece sto se vise spustamo niz rečni tok. Vodopadi su prilicno nepristupacni za fotografisanje te smo im se oprezno priblizavali. Ova lepota prirode se ipak ne moze zabeleziti samo slikom. Zvuk je ono sto dominira. Voda tutnji I buci preko stena I survava se sa visina stvarajući oblake vodenih kapljica.

Sledeca destinacija bili su izvori reke Plive do kojih nas je kisa ponovo pratila. Setali smo uz reku obisli sva tri izvora I pili vodu koja je izuzetnog kvaliteta. Usput smo videli ribolovce kako stojeci u reci

pecaju pravu planinsku pastrmku. Inace ovaj kraj je pripoda bogato darovala a vredni ljudi se trude da razvijaju turizam. Dolaze im lovci, ribolovci, planinari, biciklisti i svi ljubitelji prirode.

Pre polaska isplanirali smo jos jedan uzitak-pastrmka za rucak. Neverovatno ukusna pastrmka kod Trise na samoj obali reke u etno-stilu svima je prijala. Jos da pokupimo prtljag, pozdravimo domacine pa na put. Krenuli smo oko 11h 30min put Novog Sada. Raspoloženi I zadovoljni raspevali smo se predvodjeni Boskovim tenorom: "Pokraj reke Plive gajtan trava raste". Nizale su se poznate bosanske a potom I vojvodjanske pesme I cinilo se da je povratak bio brzi. Oko 21h stigli smo u Novi Sad.

Svi smo se slozili u oceni da je akcija bila vrlo uspesna I da planinu Vitorog treba preporuciti I drugim ljubiteljima prirode.

